

[Transcript] Crims / Cas Angelet: rumors i maldat (Capítol 1)

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
Un matí de juny del 2003, pocs dies abans de la rebel·la de Sant Joan,
en una casa païbral aïllada al mig del Parc Natural del Montseny,
troben el mesobè mig inconscient a la seva habitació.
L'han apallissat i l'han deixat lligat a les baranes del dit.
És un home gran i està molt malferit.
A la zona tothom el coneix com l'Angelep.
La casa està tota regirada i falta en diners.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
2003, juny, la nit del dissabte 21 al diumenge 22,
algú va entrar en una masia del Montseny al mig de la muntanya
on vivia un padrí tot sol.
Per robar-li el van torturar i el van deixar allindar de la mort.
La investigació va ser com una muntanya russa.
Cada cop que semblava que tenien una pista prometedora,
topaven amb un nou entrebanc que els tornava a complicar les coses.
Un rere l'altre, els investigadors van haver d'anar salvant tots els obstacles
per poder demostrar qui va atacar l'Àngel Vila,
un avi molt estimat a la zona a qui tothom coneixia com l'Angelep.
Un cotxe abandonat, bitllets i monets des de peseta
i una petjada són les claus del cas.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
...
Grims. Per què hem atès?
...
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Grims. Amb Carles Porta.
Situem-nos al Montseny,
un parc natural de més de 30.000 hectàrees repartides en 18 municipis.
Alguns d'aquests pobles estan una mica aïllats al mig de la muntanya,
envoltats de bosc. Som el mes de juny del 2003
en un dels pobles que avasta el parc, Canoves i Samalús,
a la comarca del Vallès Oriental.
A part del Núcleo Urbà, que és molt petit,
hi ha unes quantes urbanitzacions i un centenar de masies disperses.
És un municipi d'uns 3.000 habitants.
Ens acostem a una de les cases peirals de Canoves,

Can Quintana, a uns 5 km del Núcleo Urbà.
El camí que connecta el mas amb el poble
només hi ha un restaurant i una discòtaca.
És una casa molt gran de pedra, amb planta baixa i un pis.
S'obresurta entre els arbres i de lluny es veu una mica inclinada
perquè aprofita el desnivell de la muntanya.
A la façana hi té una data inscrita, 1.766.
El periodista, Salva Mas,
treballava al diari el 99 i coneixia bé la zona.
I aquesta masia està situada com amb un altiplà,
té unes grans vistes del Montseny,
i té just al costat una ermita,
que és l'ermita de Sant Salvador,
on allà a vegades hi fan alguns plecs,
però no és una masia o una zona que la gent hi passi moltíssim.
Sí que hi passes amb bicicleta, caminant per fer alguna ruta,
però no és un lloc on la gent hi vagi expressament, per entendre'ns.
No està situada en mig d'una pista o en mig d'un camí
on si pugui arribar, fàcilment, amb cotxe.
El propietari de Can Quintana té la casa llogada des de fa anys.
Qui és el mas o bé, Silvia Comet?
És l'Àngel Vila, a qui tothom a la zona coneix com l'Angelet.
Té un acord amb l'amo del mas.
L'Angelet li paga un lloguer,
i a canvi si podrà quedar fins que ho vulgui fent de pages.
Fa més de 20 anys que hi viu.
Primer hi vivia amb la mare i la germana,
i quan ell es va morir es va quedar sola a la masia.
Ara té 77 anys.
És un home gran, d'aparença fràgil, poqueta cosa,
que parla poc i no hi sent gaire.
Viu de forma molt senzilla a la part de dalt de la casa,
sense llum ni telèfon.
Per la zona corre el rumor que l'Angelet té diners amagats a casa,
monedes antigues que hauria heretat del seu pare.
Un incís.
Fa un any i mig que ha entrat en vigor l'euro,
i la peseta ja no és de curs legal.
Si us ho recalquem és perquè és important per la història,
però ja en parlarem més endavant.
En una altra masia, la més pròxima, a Can Quintana,
hi viu el Jordi Jovany, que també és pagès.
És amic de l'Angelet des de fa anys,
i passen moltes tardes plegats.

[Transcript] Crims / Cas Angelet: rumors i maldat (Capítol 1)

Un bon dia, ara fa un temps,
a l'Angelet, dia el Jordi,
se'ls va acudir a muntar un petit negoci.
Què passava? Aquell sol, molts dies, baixava a casa.
Un dia m'explica, passen bicicletes,
i em pregunten si tinc alguna cervesa per veure o alguna cosa així.
Oh, Angelet, li dic,
comprem una caixa de cerveses i fem bocades.
I vam anar començant així,
i llavors la gent que passava, cap de setmanes,
més enllà, diuen, per què no feu brasa?
Diuen, bueno, Angelet,
doncs comprem una provotifarra,
i això es va anar animant,
i cap de dos anys la gent ja no hi cabia ja,
perquè un se'l va anar dient a l'altre, i van anar així.
Com que cada cap de setmana hi pugen més excursionistes,
el Jordi i l'Angelet han començat a contractar
alguns veïns del poble perquè els ajudin,
com ara la Cristina Ford.
Jo la meva misió era recollir el supermercat,
pujar-lo amb el 4x4 dalt, i el pujava,
i llavors ja havíem fet el foc, i havíem preparat tot,
llavors era per a les taules, fer el que teníem que fer,
per quan començés a venir els esmorzars.
I li portava la coca, que sempre li agradava la coca de forner.
El dematí menjava això, amb la seva fanta de taronja,
vegades, fins a les 6 de la tarda, recollir i llavors marxar.
I el diumenge s'entornem-hi.
A banda de les tasques del restaurant hi ha les del camp.
El Jordi i l'Angelet també donen feina a persones desocupades
o immigrants que viuen fent feinetes
per les cases pairals de la zona.
Ho explica el Joan More, que és nebot de l'Angelet.
Ja donaven feina al camp,
anaven a netejar els camps i això,
i no sé el que els pagaven, no ho sé,
però almenys menjar i se'n portaven ou, se'n portaven...
De tot el que tenia, això sí que ho compartia.
Últimament anava en una quadrilla...
Últimament és clar, la persona que és bona no desconfia de ningú.
El 21 de juny l'Angelet i el Jordi passen una estona junts a la masia.
A mitja tarda el veí s'acomiada i se'n va cap a casa.
A la nit, com sempre, l'Angelet dorma a la masia tot sol.

L'endemà vendora el Jordi se'n va cap a Can Quintana.
Entre les dues cases hi ha uns 10 minuts caminant.
És d'omenge i no trigaran a començar a arribar
excursionistes i ciclistes amb ganes d'esmorzar.
Quan ja és a prop de la porta, el Jordi té una sensació estranya.
He arribat allà,
i el primer que vaig veure allà fora,
unes eines per allà tirades, allà a la terra.
Llavors la porta estava com a mitja oberta,
no estava oberta a tot mitja oberta.
Entro cap a dins, vaig cap a l'abara la cuina, l'abara el foc.
Vaig veure que el foc no estava en ses.
I amb aquestes vaig sentir dalt com un cruc, cruc,
que picava com una cosa així.
Ostres, vaig mirar dalt, no?
Pujo cap a dalt, vaig cap a l'habitació,
i me'l veig a la terra així, sense roba,
i només amb una màquina i picava el terra, no?
Jo, quan vaig veure allò, i tot ple de sang,
sí que vaig veure que tenia tot el cap, tot ple de sang,
i no sé si el tenia inflat, jo em pensava que li havia interès els ulls.
L'angelet està molt mal ferit.
A part de cops per tot arreu,
té cremar des a l'abdomen i la cara, i ser a fosa a les perpelles.
Aterrit, el Jordi Jovany surt camés a Judeume del Mas.
Va, quan vaig veure allò, vaig espantar, vaig sortir corrents.
Corrents, perquè vaig pensar aquí per una altra persona, aquí dins.
I em vaig quedar, no sabia ni què feia, vaig quedar collonit.
Un cop fora de la casa,
el Jordi s'afanya a trucar els vigilants de la zona
que fan funcions de policia local.
És una cosa molt freqüent dels pobles petits.
No tenen la capacitat de tenir una estructura de policia local,
per personal, per torns,
i al final, el que van tenir, doncs, vigilants,
però que al final, deixa de ser,
potser diria que una figura més dissuasiva tenen un cotxe de patrulla,
que potser amb aquells llums blaus,
doncs fa que algú pugui pensar,
doncs no entraré robant el poble,
però, com a tal, no són policies.
Són com vigilants privats que tenen l'Ajuntament,
canubes i semaluts,
que són dels pobles potser més grans del Vallès,

en extensió de terreny,
doncs no té una policia local.
En aquell cas, hi havia un vigilant que,
vaja, ni de lluny patrullava per la zona de Can Quintana,
perquè, clar, estava inaccessible.
Inmediatament, els vigilants avisen els Mossos d'Esquadra.
Al voltant de les 8 del matí,
el caporal de Guàrdia a la Unitat d'Investigació de Granollers,
Ferran Betxini, agafa les regnes del cas.
En aquell moment existien els mensatels,
que ara hi havia mòbils,
va sonar el mensatel,
en contacte amb la comissaria,
l'explica una mica el cas,
i t'assemblava més una qüestió de ritus satànics,
o d'exorcisme, sí,
perquè et passen com a novetat,
un senyor que el tenen a lligar,
i encara maten els ulls amb una espelma.
Els serveis d'emergència estan activats,
i els Mossos d'Esquadra ja estan anant cap a Can Quintana,
quan la Cristina For, se'ls troba al mig del camí.
I així és com se sapenté de què ha passat a la masia.
Els vigilants van informant els agents a través de la ràdio.
Jo agafo com sempre el pa,
pujo-me el 4x4,
i quan ja comença la primera curva,
em trobo dos Mossos d'Esquadra,
que havien pujat amb les motos de carretera,
i amb un se li va caure, no la podia aixecar.
I em van parar on vas,
dic que jo vaig a treballar Can Quintana,
dic, avui no treballaràs,
perquè han apallissat l'Angelet,
l'han entrat a robar,
però, què dius,
ens faria res pujar-nos,
dic, no, al contrari, van deixar les motos on allà,
i a través de la mesura,
anava escoltant el que els anaven dient,
resulta que van intentar entrar per dalt,
per l'alçostra de dalt,
però es van trobar amb una viga molt gruixuda,
i no entraven, van expulsar la porta,

que l'Angelet va baixar,
i va ser obrir la porta a l'Angelet,
i va rebre un punyeta sobre tot el nas i tota la cara.
Per això estava tot ensangrantat.
Llavors va ser que el van arrastrar a escales amunt,
tot això, clar, ho estava sentint jo.
Un cop a dalt de la muntanya,
el dispositiu d'emergència treballa
per evacuar l'Angelet el més aviat possible,
però no és fàcil,
l'estat del camí no ho aconsella.
El sergent Daniel Teixidó
és sotscap de la unitat d'investigació.
Llavors allà arriben els serveis d'emergència,
arriben tants mèdics com policials,
i troben el senyor molt mal estat,
ser inconscient,
i fins i tot se la deuen quan helicòpter.
Per la gravetat de les ferides que presentava,
i també perquè l'orografia de la carretera
no era la més adient per a una persona estirada.
I bé, ens trobem això,
la casa o la messia,
i l'habitatge del massover regirat,
i sembla que ha hagut un robatori amb violència
a l'interior del domicili.
L'Angelet és traslladat fins a l'hospital
Parc Taulí de Sabadell.
El Jordi Jovany, el VI i el Joan More,
el nebot de l'Angelet, també van cap allà.
Mentrestant, els Mossos fan una primera inspecció de la masia.
La gent Cristina Vancells,
que segueix el cas des del primer moment,
recorda així la cenària on s'han produït els fets.
El que recordo, l'austeritat,
el pis de dalt que és on van passar els fets,
pràcticament no hi havia mobiliari,
era record un moble de fusta, arcons,
i encara estaven, tal qual els havien deixat,
coses per fora, i hi havia un llit amb uns llençols,
era bastant depriment, era una mica brut.
I així, com la sena on l'Angelet va patir l'atac,
va ser en aquest lloc molt...
Molta hòstia, no hi havia llum, era una casa freda,

tot i ser el juny.

El tipus de lesions que té l'Angelet
fa pensar els Mossos que l'han torturat
perquè confessi on té amagats els diners.
Com és que li han robat?

Perquè també és una pregunta que et fas.
Com és que algú va dalt a la muntanya
a robar que la gent, normalment,
es robatores, es fan quan no hi ha ningú al domicili.
Va s'arrobar algú i li fas mal
per aparentment obtenir informació, com és possible.
Això, fent un pare, a vegades passen els traficants,
a la gent li peguen pallisses perquè diguin un guardarà droga,
però amb un senyor gran que viu allà,
doncs allò era un tema que sortia en les converses.

Corria per segons quinentons
que l'Angelet estava a carregat de quartos.

No totes les habitacions del Mas estan regirades,
i això fa pensar la policia que els lladres
han aconseguit el seu propòsit.

Han trobat el que venien a buscar,
han deixat el pagès lligat als peus del llit,
i han marxat a correuita.

En la primera inspecció de la casa, en l'habitació de l'Angelet,
hi troben una possible pista.

En el moment del robatori van avantir en coses al terra,
i es va tombar una caixa de soap o ariel,
i va quedar estès a terra,
que va passar a covantrapitxar,
i va quedar una emprente d'un calçat molt evident,
i era una emprente molt identificativa.

No estava llopatinada, sinó que era ferma.

A la masia no hi troben cap emprente,
i aquesta petjada serà rellevant en la investigació.

I també un encenedor que apareix a sota del llit de l'Angelet.
Però no ens avancem.

Continuem observant l'entorn de la masia.

Davant de la porta, els agents hi troben un pic,
un ganivet i una mena de mall.

Però la pista, que més el sorprèn, no la troben al mas,
sinó pel camí que va aixecapecà noves i samalús.

Allà, a un quilòmetre de la casa,
hi veuen un cotxe que sembla accidentat.
És un Volkswagen Golf de color blanc,

que està fora de la pista,
mitjamagat entre uns arbustos,
com si l'hagessin empentat des del camí.
La posició del vehicle, en curiós, eix els investigadors.
No és una situació lògica,
no és un vehicle que ha punxat,
que ha quedat més del camí.
D'aquell vehicle que entraiem,
primer, que el següent despronia
que la persona que conduïa era de certa envergadura,
està bastant en darrere,
però sí un intent de treure'l d'allà on havia quedat accidentat
i tornar-lo posant el camí.
I aleshores hi havia uns palmells a la part d'en darrere,
com per intentar que recuperés la posició.
Aquests palmells es recollen, la científica,
se'ls emporta per fer la comparativa d'haver-hi identificar algú.
El vehicle no té posades les claus al contacte
i el volant està bloquejat.
A dins hi troben trossets de plàstic
que semblen de bosses trencades
i també es fixen en un altre detall significatiu.
Les dues finestres de banteres del cotxe estan abaixades,
cosa que fa pensar els agents que el vehicle
i podrien anar almenys dues persones.
I d'una manera molt intuitiva i molt natural,
ja es vincula aquest cotxe estimvat amb el robatori.
I ja és d'eduers que podria ser el cotxe dels autors del robatori.
Allà mateix els investigadors elaboren
una primera hipòtesi.
Creuen que durant la fugida del lloc dels fets,
l'autor o autors de l'atac a l'angelet
haurien intentat baixar el camí amb el cotxe sense contacte.
Pensen que el volant es podria haver bloquejat
o que haurien pogut fallar els frens
i que n'haurien perdut el control.
Després de l'accident, l'haurien empès fora del camí
i en aquest moment haurien deixat les marques dels palmells
a la xapa de la part del darrere.
A dins, a la guantera, hi ha la documentació del cotxe.
El titular és un veí de cardedeu que es diu Manuel.
De seguida comproven que ningú ha denunciat el robatori del vehicle,
així que el passegüent és posar-se en contacte amb l'amo del cotxe.
I aquí ve una altra sorpresa.

S'ha agafat dades al cotxe i ja es dona la casualitat
que la persona titular del vehicle, en aquells moments,
estava detinguda de dependències policials.
El propietari del Volkswagen Golf, el Manuel,
va ser detingut la matinada del 20 al 21 de juny,
és a dir, 24 hores abans dels fets.
I des de les hores és a les dependències policials de Granollers.
Entre els seus efectes personals confiscats a comissaria,
hi ha un joc de claus del vehicle accidentat.
Aquest mateix llumentge el matí, el Manuel,
ha de passar a disposició judicial.
Tot i que ha fet nit a la gargola,
el caporal Ferran Becini no descarte que, d'alguna manera,
pugui estar implicat en els fets.
Es preguntes per què ha de la detenció,
o d'aquestes d'un contingut relatiu.
És a dir, que és un típic penal,
però no que sigui l'entropar robant,
o una cosa objectivament parlant més contundents,
sinó que és una falta de consideració
dels agents d'autoritat o una desobediència.
Arriba a pensar que sembla com buscat
per tenir una millor coartada.
No pot ser que un vehicle accidentat
que proveu que és un camí que porta el lloc
quan ha passat un fet delictiu molt greu,
no tingui a veure.
I si no té a veure,
ja ho decidiré,
me'n vaig amb l'acompanyada a la Guàrdia,
disparats al jutjat.
El Manuel queda en llibertat condicional sense fiança.
Fora de la sala de vistes, l'espera el caporal.
Quan els Mossos li expliquen
que el seu cotxe pot estar relacionat amb un delictu,
l'home assegura que no hi té res a veure.
S'excusa dient que potser li ha agafat algú.
Diu que té una altra còpia de les claus
que costuma guardar el primer calaix de la tauleta de nit
o en un mòble del menjador del pis on viu.
S'espanta i llavors ens explica una mica
no, no, en el meu vehicle, no,
perquè jo el tinc al cotxe aparcant davant de casa.
Vols que el dim a veure?

Sí, sí, va pujar al cotxe, el portem a veure,
no hi és al cotxe.
Hòstia, llavors ja comencem a tremular, no?
Perquè ell sap, perquè jo li he explicat
que el vehicle pot tenir a veure
o està implicat en un fet delictiu
que és segur que comporta la pena és de presó llarga.
I aleshores ell va...
Tinc les altres claus al pis,
ell busca i no està en la còpia de les claus.
L'home insisteix que no sap
què feia el seu cotxe estibat a tocar del camí,
però els Mossos ja tenen colla,
vall que el vehicle pot ser una pista fonamental.
No pot no tenir a veure
i si a més no està al cotxe, no està allà,
no pot ser que tu no sàpigues qui té el cotxe
i ja es veu una mica entre les pases de paret de dir...
Esclar, sí que segurament
és un amic meu o que ha vingut aquí i tal
i d'allà es comença una mica a estirar el...
el que, no?
Llavors ja queda clar que el vehicle s'hi té a veure,
que el vehicle li ha agafat algú o sense permís.
L'inici de la investigació com a tal
és aquest el punt de... d'inici.
El Manuel no ha assenyalat cap a mi que en concret,
però diu que potser el seu company de pis
té alguna cosa.
El Manuel viu en una finca de dues plantes,
en un pis que comparteix amb un home que es diu Alejandro
i que treballa en una pizzeria a Granollers.
Els agents s'acosten a l'establiment
i el convoquen a la comissaria
perquè presti declaració el més aviat possible.
També recomanen el Manuel que s'hi presenti.
Jo fins i tot li dic a veure si te l'han pres,
et convé declarar perquè...
que dic clar que tu no tens a veure com ha denunciat,
a veure el veí clar.
I ara el sistema primer de la tarda.
A la tarda els Mossos comencen a prendre declaració
a diferents testimonis.
L'Alejandro, el company de pis del Manuel, explica que ahir,

és a dir, el dia abans dels fets,
va treballar entre l'una del migdia
i les quatre de la tarda repartint pizzas,
que al voltant de les cinc ja era casa
i que va rebre la visita d'un amic del seu company de pis,
aquí anomenen Juan, tot i que sap que aquest no és el seu nom real.
Diu que van prendre cafè i que van estar xerrant una estona.
Com que es coneixien,
no li va estranyar que el tal Juan es mogués tranquil·lament per la casa
i diu que no pot descartar que agafés les claus del cotxe.
Cap al set del vespre,
l'Alejandro va sortir del pis i va veure que el cotxe del Manuel
estava aparcad davant de la porta.
Quan va tornar dematinada, el vehicle ja no hi era.
La declaració de la parella que viu al pis de sota
aporta dades més concretes sobre la desaparició del vehicle.
Els veïns diuen que cap a dos quarts d'avui del vespre
van coincidir a la finca amb un amic del Manuel,
aquí coneixen com a Juan.
És client habitual d'un bar de cànoves i samalús
que ells també freqüenten, el Mirador.
És el bar que està al capdavall del camí que porta fins a Can Quintana.
Els veïns diuen que van veure el Juan al carrer
acompanyat d'un home a qui no coneixien
i que, tot d'una,
els dos homes van pujar al Volkswagen Golf del Manuel.
I ja dematinada es van tornar a trobar el Juan al bar del Mirador.
Van veure que fora de l'establiment
l'estava esperant l'home que havia pujat amb ell al cotxe.
Tot plegat els va semblar estrany.
Li pregunten on vas amb el cotxe
i ell diu, el li vaig a portar allà als Mossos
perquè està detingut i m'ha demanat que li baixi.
I després el tornaran a veure i diuen,
i el cotxe on està,
i diuen, l'hem deixat a l'organització de les fal·des del Montseny.
Això és a quarts de dues de la nit.
Els testimonis declaren que tant el Juan,
com el seu acompanyant,
estaven molt nerviosos i duïen la roba bruta.
Els investigadors sospiten que poden ser les persones
que han atacat l'angelet
i que han estimat el cotxe al camí de Can Quintana.
Amb aquestes dades a la mà,

els Mossos augmenten la pressió sobre el Manuel.
Ja sabem que no està implicat directament
perquè està detingut en aquell moment,
està a Comeraria, per tant, no ha estat a Can Quintana,
però, clar, que el seu vehicle tingui estiguer prop del fet,
el Manuel ja entén que ha de dir una mica el que.
Aleshores, qui és aquest home?
Aquí tothom coneix com a Juan,
però que en realitat no es diu Juan,
i que ha fet servir el cotxe del Manuel l'amo del vehicle
sense demanar-li permís.
Ara tenim un tal Juan que no se sap qui és,
i aquelles persones que diuen que és el tal Juan,
tampoc no tenen dades, és Juan i no hi ha res més.
I llavors es parla molt titular del vehicle, o qui pot ser el Juan,
i llavors diuen el Juan és el candidat.
El Manuel assegura que no en sap el cognom,
però es mostra disposat a cooperar i aporta algunes dades més.
Diu que és un home al que viu en una urbanització
de cànobes i samalús i que conduït una furgoneta,
una renaul cangú de color blanc.
De seguida continuarem amb la recerca del candidat
perquè els Mossos tenen diferents fronts oberts
per intentar aclarir els fets.
Canviem de cenari i anem fins a l'hospital
Park Tauli de Sabadell, on està ingressat l'Angelet.
El mateix vespre del dia 22,
els Mossos el van a veure per intentar prendre-li declaració.
Segons el comunicat mèdic,
l'Angelet té un traumatisme craniocèfal·lic
i molts talls i cremades causades per cendra d'espelma.
Li han hagut de posar molts punts a la cara
per cosir-li les múltiples ferides.
És a la unitat de cures intensives.
Està estable dins la gravetat,
però de moment no li podem prendre declaració.
L'Angelet no està en condicions de parlar
i només està conscient estones,
però els investigadors volen deixar constància
de la gravetat de les lesions.
Ja pensant en posteriors diligències,
li fan fotografies de les lesions,
perquè són les lesions culpadores,
blaus per tot arreu, una persona que era molt poca cosa,

un senyor de molt poca embargadura,
molt prim i té blaus, bon humorats,
o sigui, allò.
Pensant-nos que després un informe mèdic,
que segur que portarem,
igual no és suficientment transmissor de les ferides,
que igual com a gravetat,
el millor no representa legalment una lesió,
però sí que li pot donar el jutge
una idea de la brutalitat amb què s'ha tractat.
La doctora que atén l'Angelet a l'UCI
adverteix els agents que el pacient necessita repòs
i que durant uns quants dies
és probable que no pugui parlar.
L'endemà al matí, la policia pren declaració
a diferents testimonis a la comissaria de Granollers.
El primer a declarar és el Jordi Jovany,
el VI i soci de l'Angelet,
que és qui el va trobar amb el ferit a la masia.
Explica que sap que cobrava una apensió de jubilació
i diu que creu que podria tenir antiguitats a casa,
perquè els veïns de la zona comentaven
que podia haver heretat del seu pare.
Diu que el dia abans de la sal va passar la tarda
a Can Quintana amb l'Angelet
i que cap a dos quarts de sis es van acomiadar
i el va deixar sol a casa.
L'endemà, dia 22, passades a les set del matí,
va anar cap a la casa per obrir el bar
i va veure un cotxe blanc estimat al camí.
Un cop va arribar el mas, va trobar a terra
un pic, un ganivet i un mall,
que els va recollir i que aleshores es va donar
que la porta era oberta,
que quan va entrar, des de la planta baixa,
va sentir un soroll lleu que reproduïa
amb un interval d'uns 10 segons
i que li va semblar que algú estava picant amb la mà en una fusta.
Que va pujar el primer pis
i es va trobar l'Angelet panxa en l'aire,
ligat als paus del llit amb un llançol
i amb tota la cara plena de sang.
Que es va espantar, va trucar a la policia
i es va quedar fora de la masia fins que van arribar els agents.

Mentrestant, a Can Oves i Samalús,
els Mossos continuen intentant identificar l'home misteriós
que els testimonis coneixien com a Juan
i que en realitat es diu candido.
De moment, el que saben és que el candido
viu en una urbanització de la zona
i que condueix una furgoneta canguda color blanc.
La policia comença a trucar porta a porta
per les urbanitzacions de Can Oves
a la recerca d'algú que pugui aportar
algun altre detall sobre els sospitos.
I les converses amb els veïns comencen a donar resultats.
De fet, el candido és força conegut a la zona.
Que tothom el coneixia,
com a Juan, el cojo, el que trafica, el que vende.
Recordo que algú ens havia dit que era de poc fiar,
que és un traïdor, vende cocaïna,
vende jachís, el que me vende,
es el que vende físicament,
que era alt, gros,
però de moment encara no li posem cara.
En canvi, de l'home que l'acompanyava
la nit de dissabte diumenge, ningú sap res.
O més vendit, ningú vol saber res?
En algun moment hi ha uns nanos menors
que no volen declarar i diuen no,
perquè hi va con uno que muy chungó.
Sí, i que no el coneixien gens de la zona.
Així com amb ell, el candido, el Juan, el cojo,
és de la zona.
Aquesta altra persona, que encara no tenim la identitat,
segur que la gent diu que no era de la zona.
Els investigadors tenen uns sospitos al punt de mira
i tota punta que tindria un còmplice,
però encara no han aconseguit cap prova sòlida.
Fins que es corcollen el cotxe més a fons
de la zona,
s'ha d'explicar un objecte que confirma la teoria.
Qui ho explica és el sotscap de la investigació,
Daniel Teixidó.
En paral·lel, quan s'està recircant aquesta persona,
en paral·lel algun de policies científics
fa l'inspeccional del vehicle.
Així mateix, en el vehicle es troba en uns objectes

un sobre d'una joyeria i alguna moneda antiga,
que el requerent en què va trucar el company de feina
de la persona ferida,
que aquell sobre de joyeria era de la casa.
Per tant, ja quedava totalment vinculat el vehicle amb el robatori.
Jo, que d'una manera evident era clara,
ja teníem elements objectius
que aquell vehicle estava relacionat amb el robatori.
I many, I many, I many...
I'm ready, my lord.
Recordeu que us hem dit que els agents que van trobar el cotxe
i van veure unes restes de plàstic
que semblaven trossets de bosses trencades?
Doncs no eren bosses, sinó restes d'un guant de plàstic.
Com que a la casa no hi han trobat cap empremta,
aquest detall reforça la teoria,
que és el cotxe amb qui anaven els atracadors.
Ara la prioritat és aconseguir la identitat completa del còndido
i, sobretot, localitzar-lo.
És com una gincam, en aquest cas.
Va ser aconseguint pistes inconeixes entre elles,
a partir d'un fet, i van apareixent coses.
Recurrent les urbanitzacions de Canoves,
finalment, la policia localitza una furgoneta cangú blanca,
el mateix model i el mateix color,
que el que el porta el misteriós còndido.
A la guanteria hi troben un DNI i un carnet de conduir
en nom de Juan Matías, amb domicili a Terrassa.
Però la documentació del vehicle està en nom d'una altra persona.
El propietari, segons aquesta documentació,
viu a Santa Coloma de Gramenet.
D'entrada, els investigadors se centren
en el possible conductor del vehicle, el VI de Terrassa.
Aquest DNI vam parlar amb la persona
i en aquell moment va denunciar que li havia ensostret.
No hi ha cap mena de relació.
El DNI no ens porta cap informació.
I efectivament, quan els agents ho comproven,
l'home va presentar una denúncia per robatori
tres dies abans de la sala Can Quintana.
Descartat el conductor, estiren l'altre fil,
el titular del vehicle amb domicili a Santa Coloma.
Consultant les dades del padró,
els Mossos es brinen que a la mateixa adreça

el padronat un home que es diu Candido
i que és familiar del propietari del cotxe.
El 24 de juny, tres dies després de la sala Can Quintana,
els investigadors aconseguixen la identitat
completa dels sospitós.
Es diu Candido Caballero, té 37 anys.
Aquesta persona, el sud domicili habitual,
Santa Coloma de Gramenet,
però des de fa molts anys,
els seus pares tenen una segona residència,
i, diguem-ne, on realitzava en aquell moment,
desenvolupava la seva vida, era que no va ser semel·luç.
Doncs en aquest sentit era una mica nomada,
doncs alguns cops estava a Santa Coloma,
que allà era el domicili dels pares,
i, diguem-ne, la casa de cap de setmana dels pares,
doncs la monopolisava més ell.
Quan els Mossos introduïxen el nom de Candido Caballero
als registres policials,
descobreixen que té antecedents.
A la base de dades dels Mossos
hi figura un robatori amb violència a Barcelona,
quan consulten els arxius d'altres cossos policials
i consten una desena de detencions
per robatoris violents i amenaces,
la majoria a Santa Coloma de Gramenet.
Les seves emprentes coincideixen amb les dels palmells de les mans
que s'han trobat al vehicle accidentat,
al camí de Can Quintana.
Mentrestant, el que li ha passat a l'Angelet
té els veïns esporoguits,
però no ho ha explicat el periodista saldemàs.
Nosaltres parlem amb veïns, la gent depò,
la gent a la que el gos,
que tenen a la casa o a la masia comencen a abordar,
comencen a trucar a policia, que he sentit un soroll,
que he vist una sombra per aquí...
Tot això, tot plegat, el que fa és que genera un cert clima,
no en diria com de pànic,
però sí una mica de inquietud entre toda la gent d'allà.
I clar, el que li passa a aquest senyor,
un senyor que coneix tothom,
un senyor que no té cap problema amb ningú,
que, a més a més,

no és que l'últim era robar,
que això podria ser relativament normal, és que el tortura.
És 25 de juny,
3 dies després del robatori i la brutal agressió a l'Angelet,
i la policia ja té fotografies dels sospitós,
candido caballero.
Amb les imatges a les mans,
el caporal Ferran Becini torna a l'hospital
per taulir de Sabadell.
Jo li porto diferents fotografies a l'Angelet,
a veure si pot reconèixer el candido,
que és l'únic que tenim identificat.
Aleshores, tot i saber que jo no és un reconeixement vàlid,
li porto diferents fotografies a veure si ell diu que sí,
i en el moment que veu la del candido,
jo veig que se l'excelera el pols,
el monitor aquell que porta,
i em diu així mig, parla amb molta dificultat,
és el que anava davant, no?
A més de tenir una reacció física,
segons el caporal molt visible a les venes del coll
i en l'expressió dels ulls,
l'Angelet diu com bonament pot que la persona
que apareix a la foto li va robar joies, pesetes i euros,
i que també li va pegar.
Amb la confirmació per part de la víctima,
el caporal es presenta davant el jutge instructor del cas,
i es troba amb un obstacle del tot inesperat.
El reconeixement, el jutge em diu que sí,
que el reconeixement està bé,
però com que és una persona amb unes facultats
que ara estan una mica condicionades,
necessita el vestit plau del forense.
Jo vaig a buscar el matí del forense,
li explico una mica la situació,
doncs anem a veure'l,
i jo em torno a identificar,
ja em reconeix, sembla que em reconeix,
i el forense li pregunta per les ferides,
com se les ha fet,
amb poca capacitat de parlar,
doncs li diu que ha caigut per les escales.
Clar, no s'ajusta exactament a la resposta que espero que digui,
que el forense em diu davant d'això,

quina credibilitat té,
que després hem d'ensenyar-li una a una altra,
no cap, per tant s'acaba el reconeixement allà.
Tot i aquesta galleda d'aigua freda,
els Mossos decideixen actuar ràpidament
i detenir el cándido el més aviat possible.
La gent Cristina Vancells recopile els indicis que tenen fins ara.
En el que tenim és que tres testimonis
ens diuen que ha agafat les claus del cotxe,
que vam considerar que entre que havia agafat el cotxe,
el palmeri i el reconeixement,
que no era ben bé un reconeixement,
però que a l'angelet veiem que realment coneix el cándido,
com la persona que hi anava davant,
tot i que ho explica d'aquella manera molt justet
i després es va considerar que no tenia capacitat per declarar,
nosaltres vam considerar que sí i vam procedir l'atenció.
El 26 de juny, quatre dies després de la sala can Quintana,
detenen cándido caballero,
com a presumpte autor d'un atracament a domicili, lesions,
detenció i legal i segrest i fur d'un vehicle.
En el moment de l'arrest se li comisse una pedra de xix.
No és un fet menor,
les drogues també tindran certa rellevància en aquesta història.
Quan l'interroguen, el detingut s'aculla el dret a no declarar.
Aquesta persona queda detinguda
i bé, no aporta cap element a la investigació.
No comentar res i queda en llibertat.
Queda imputat pels fets,
però no es pren la mesura de pressió provisional.
La pressió provisional és una mesura molt excepcional.
En aquell cas no es va determinar
i llavors era continuar amb les mateixes tasques pendents
de si hagués quedat en pressió provisional.
En aquest sentit no entorpia la investigació.
En paral·lel, el jutge que porta el cas
autoritza l'entrada i escorcoll de la casa de Can Oves
on darrerement està residint el cándido.
La policia espera trobar-hi proves conculents
de la seva participació en el robatori.
El que es deia és que aquest senyor no anava mai a un banc
i que tot el que tenia tenia a casa.
Per tant, si se n'ha endut això,
davant que el canvi ja ja estàvem a meuros d'aquests passetes,

ensem que anar a la casa no es poden trobar indicis,
altres indicis de participació del cándido.
El jutge entén que sí, ens dona l'entrada
i és per l'entrada que es trema de casa i no trobem res.
Res de res.
No es fa vida, és una segona residència,
però no és que, a més, no hi ha ni un mínim de indicis
i una fàstima, com a resultat de la diligència,
no va a portar res a la investigació.
En l'escorcoll de la casa,
els agents només hi troben unes sabates del cándido,
unes xancletes,
i el cándido no té cap mena de semblança
amb la petjada que han trobat a Can Quintana.
La policia creu que el cándido, veient-les a venir,
podria haver netejat les habitacions just després de l'assalt
i s'hauria desfet de qualsevol element que el pogués incriminar.
La investigació continua posant tots els ous al mateix cistell,
aconseguir alguna prova sòlida
que inculpia el cándido amb el robatori.
Ara que els Mossos tenen la seva identitat completa,
tornen a fer el mateix recorregut
als hospitals des de Can Quintana,
fins a Can Obes i Samalús,
i tornen a prendre declaració a diversos testimonis.
Recordem que el camí que porta de la masia al poble,
abans d'entrar al núcle Urbà,
hi ha un barrestaurant, el Mirador,
i una discoteca, Can Canela.
Els agents ensenyen a les persones
que aquella niterena al bar i la discoteca
la foto de Cándido Caballero,
i la investigació fa un pas endavant.
La propietària del bar identifica el cándi
a la sonsa de la nit dels fets,
que anava amb el seu propi cotxe.
Els fets es van cometre amb un vols gavada en golf,
però el cándi era el propietari d'un cangú,
i anava amb el seu cotxe amb un altre individu.
I després, que aquesta és encara més interessant,
a les 3, 5 hores de la matinada,
el cándi entra a Can Canela,
en aquesta famosa discoteca,
i el propietari diu que entra al cándi,

dient que havia tingut un accident de cotxe,
i que si algú li podia donar un cop de mà.
O sigui, ja tenim el càndi a la sonsa de la nit,
per aquella zona,
que és l'únic camí per arribar a Can Quintanes,
i el tenim un altre cop,
per les 3, 5 hores de la matinada, la mateixa zona.
O sigui, a la primera zona urbanitzable del municipi,
ens l'ubiquen abans i després el fet.
L'amo de la discoteca diu que Cándido Caballero
portava la roba bruta,
i que va començar a demanar als clients del bar
que els acompanyessin amb cotxe
a ell i a una altra persona fins al poble.
Afegeix que va veure que a la vora del camí
l'esperava un home,
però que no va aconseguir veure'l bé,
i que no pot donar més dades sobre l'acompanyant.
La propietària del bar restaurant, en canvi,
sí que aporta una mica més d'informació.
L'home que acompanyava el càndido
tenia uns 30 anys, els cabells que estan clar,
i diu que tenia aspecte de drogo dependent.
La dona es va fixar que li faltaven unes quantes dents,
i li va assegurar que no l'havia vist mai per la zona.
L'home que acompanyava el càndido caballero
a la nit dels fets continua sent un misteri.
Els Mossos també tornen a citar a declarar a l'Alejandro,
el company de pis del propietari del vehicle robat
i estimat al camí de Can Quintana, el Volkswagen Golf.
En aquesta segona entrevista,
l'home, que treballa en una pitjeria,
menciona un altre detall revelador.
Que en un parell d'ocasions li va fer arribar un avis,
perquè si la policia preguntava per les claus del cotxe,
no diguéssim que havia agafat el cotxe.
Tenia una insistència que quan la policia preguntés sobre les claus,
que jo no m'he llevado el cotxe, solo me he llevado las llaves.
L'Alejandro diu ara que se'n recorda que algun company de la pitjeria
li va passar una nota manuscrita que deia això.
Alejandro, soy Juan.
Me he dejado las llaves puestas dentro del coche
y creo que me lo han robado.
Si alguien te pregunta, diles que solo he cogido las llaves.

També explique que caballero té una amiga
que podria ser la seva nòvia, que es diu Caridad,
i que algú de la feina li va passar l'encarre
que truqués aquesta dona per una qüestió relacionada amb unes claus.
La descriu com una jove d'uns 30 anys,
no gaire alta amb els cabells llargs i foscos,
i amb les dents molt negres.
Tot plegat ho confirmen d'úes treballadores de l'establiment,
que fins i tot recorden el dia i l'hora en què primer el cándido
i després la caridad es van presentar a la pizzeria.
Una de les empleades diu que el diumenge dia 22 al vespre,
el mateix dia del robatori,
una noia morena, baixeta i amb les dents força deteriorades,
es va presentar a la pizzeria preguntant per l'Alejandro.
Com que no hi era, va deixar l'encarrec que li truqués,
que havien de parlar d'un es cas.
Una altra treballadora declara que el dia 23 al migdia,
un home li va donar una nota en un paper trencat
perquè la fes arribar a l'Alejandro.
Diu que anava coix i que duia un peu envenat.
Quan els agents li mostren una foto de cándido caballero,
la testimoni identifica els hospitals sense dubtar-ho.
Els Mossos localitzen ràpidament la caridad,
la amiga o nòvia del cándido.
En aquest moment, la noia està ingressada en un hospital
a la planta de psiquiatria.
Aconsegueixen contactar amb la mare de la caridad
i els explica que, efectivament,
la seva filla té una relació amb el cándido,
però segura que no va participar en els fets.
Diu que recorda perfectament
que el cap de setmana abans de Sant Joan el van passar juntes.
Per la seva banda, el Jordi, l'amic i soci de l'Angelet,
també es presenta a comissaria.
Aquests dies ha estat inspeccionant la casa a consciència
i vol informar als investigadors
sobre el que ha trobat a faltar al mas.
El Jordi declara que, de la planta baixa on i al bar,
els lladres només es van endur un cartró de tabac malvoró.
També denuncia que a l'habitació de l'Angelet
hi falta un sobre que contenia 1.000 euros
que ell mateix havia tret del seu comte
i que eren per pagar diverses despeses de la casa.
Diu que tampoc ha aconseguit trobar dues bosses de plàstic

plenes de billets de peseta
que la víctima guardava a l'habitació
que, temps enrere, havia ocupat la seva germana.
A més, entrega a la policia 3 billets de cèntims de peset antics
que ha trobat mentre feia neteja de les habitacions.
Ningú sabia del ferm que és el que tenia, deia.
Sé que hi havia 1.000 euros
perquè sabien de fer uns pagaments
i de tant els podia fer jo com l'Angelet.
Llavors, el dia que vingués al Palenda,
qui fos dels dos li pagaria.
Hi havia 1.000 euros.
Diu que es deia que podia tenir joies del seu pare,
monedes d'or i passetes.
Però no sabíem del cert que és el que aquell home,
en aquella casa, podia tenir.
Però, clar, que motivés que realment,
i que és algo que decidís pujar allà a robar,
tenia molt clar que allà hi havia alguna cosa.
Pel que fa als diners, precisament,
els investigadors de retruc, com gairebé tot en aquest cas,
se sap entendre un altre fet que senyal el candidó.
A comissaria als companys de seguretat ciutadana
els informen sobre un incident que va passar el 23 de juny,
just l'endemà de la sala que el Quintana.
El candidó va tenir un accident pocs després dels fets,
no sé si per l'estat d'energis el seu cotxe va xocar.
Hi ha gent de seguretat ciutadana que va anar a atendre
què havia passat, a dintre del cotxe hi van trobar
també algun bitllet de passetes.
Com a indici de dir s'han robat passetes,
perquè l'Angelet tenia passetes,
i s'han trobat passetes, la gent normal ja no les doia.
Vull dir que anaven amb els euros.
Els investigadors consideren que seguir el recorregut
d'aquestes monedes que estan fora de la circulació
pot ser una bona nova línia d'investigació.
I, aleshores, vam oficialar el banc d'Espanya,
ens van adreçar el delegat del banc d'Espanya a Barcelona,
i ens va arrebres, o sigui, un senyor molt atent,
espectacular, el despatx de pel·lícula,
i ens va dir que malauradament no hi havia un registre
i ens va acompanyar a Finestreta perquè veiéssim,
i en aquell moment hi havia gent

que li entregava un petit formulari en blanc
on tu apuntaves les teves dades o les que creiesis
i posaves l'importe i te'l canviaveu,
que no era ni un paper copiatu, sinó un fòlix en blanc,
amb quatre dades,
quan, a més a més, les dades no les comprovaven
en un document d'acreditatiu.
Per tant, era buscant avui en un paller,
no n'estàs lamentable, sí,
les va desestimar la línia.
Passen els dies sense novetats en la investigació.
Fins que, a principis de juliol,
durant una reunió a la comissaria de Granollers
per posar en comú els casos que s'estan investigant,
sorgeix un nou fil per estirar.
Recordeu que quan van detenir el candido caballero
duia sobre una pedra de xix,
ara veureu per què acaba sent rellevant per a la investigació.
El de salut pública comenta que, casualment,
sobre un tal candi i un tal juan,
havia arribat informació de salut pública,
i, com a aquella persona,
se l'estava investigant per robatori al violència
en tiró domicili,
i se podria també obrir en paral·lel
una investigació per salut pública.
Doncs també per conèixer més dades al seu entorn,
es fan gestions i s'agafen declaracions a persones
que manifesta en què li han comprat xix
amb el candido,
i fins i tot es fa una petita intervenció,
s'agafa una persona amb el xix a sobre,
i que manifesta a qui li ha comprat.
Per tant, has de té el candido per salut pública?
El 31 de juliol, la policia, o acabem de sentir,
de té el candido per segona vegada.
Quan li comissen les pertinences,
a banda d'una altra pedra de xix,
a la cartera hi porta diversos billets de peseta.
Són antics, de 50 cèntims,
iguals que els que el VI i soci de l'Angelet
va trobar a l'habitació de la víctima i va entregar els Mossos.
I just quan el detingut entre les dependències policials
com a presumpte autor d'un delict de distribució de drogues,

[Transcript] Crims / Cas Angelet: rumors i maldat (Capítol 1)

a la comissaria sona el telèfon.
És un home que demane parlar amb alguna gent sobre l'ataca a l'Angelet.
Diu que està convençut que el candido hi està implicat,
però que no ho pot demostrar.
I relata que 15 dies abans de la sala can Quintana va passar això.
I explica que ell, amb una altra noia,
perquè senyor es diu Jorge o Jordi,
i l'altra senyora es diu Silvia,
que diu que ell, amb la Silvia i el candi,
havien anat en cap de setmana a més Quintanas.
I que el candi tenia una actitud molt despectiva
cap a la víctima del robatori, el senyor Angel,
de...
Este nos enterar, este es un sordo, este...
Comentaris molt despectivos,
i que, quan se s'aventa el que ha passat,
relaciona el que ha passat i l'actitud d'ell.
Diu, ostres, que no sigui que aquest senyor
tingui relació amb el que ha passat amb el robatori.
Una bona pista.
El testimoni detallé que el primer cap de setmana de juny
van pujar amb caballero a Can Quintana per prendre una cervesa.
Déclare que candido caballero els va oferir cocaïna,
i que, a banda de mantenir una actitud de menys preu cap al masover,
els va preguntar si aquell vell vivia allà tot sol.
A la Cristina For, la noia que treballava a la Masia,
la situació no li va semblar gens normal.
I recordo, el dia que vam pujar, que vam trobar el cotxe estampat.
I era el mateix cotxe que uns dies enrere que li vaig anar a en Jordi.
Què fa un cotxe així, amb tres tios aquí prenent un cubata?
A les 6 a la tarda, què dius?
Els agents creuen que, en aquella visita a la Casa Pairal,
el candido ja estava cobant la idea del robatori
i que hi va anar precisament per evaluar la situació.
Mentrestant, la salut de l'angelet va empitjorant.
L'angelet està en coma.
El diagnòstic és traumatisme cranió encefàlic i hidrocefàlia,
una acumulació de líquid al cervell.
El pronòstic és greu i l'endoperar.
Semblava que et reconeixia, però no l'entenies.
No l'entenies.
Sí que mormorava i volia, però no, no volia.
Ai, què m'han fet?
No l'entenies molt bé,

però sí que deia que el haviem punxat.
Que el punxaven, que el pagaven,
això sí, amb una mica de rebifàia,
i després amb l'empresió ja, després va anar de caiguent, de caiguent.
Haviem deixat candido caballero
a la comissaria de Granolles detingut per un delicte contra la salut pública.
Un cop més, el sospitós acua el seu dret a no declarar,
però quan porta una estona darrere els barrotx fa una petició.
Demà n'he parlat amb algun dels investigadors sobre els fets de Can Quintana,
perquè diu que té informació.
La policia es disposa a escoltar les seues explicacions.
Els investigadors tenen molt clar que candido caballero
va participar en el robatori i que no va actuar tot sol.
I l'han detingut dues vegades,
però de moment no han aconseguit cap prova prou sòlida
que l'impliqui en la sal de Can Quintana
i en la brutal agressió a l'angelet.
Ara diu que té coses a explicar sobre el robatori.
Ja veurem si decideix confessar o no i què aporte.
A nosaltres se'ns ha acabat del temps avui,
així que us ho explicarem al pròxim capítol.
Gràcies per escoltar-nos. Tornarem tan aviat com puguem.
Crims.
Guió. Silvia Comet.
Coordinació. Lúdia Uriols.
Revisió de guions. Ima Falcó.
Producció. Núria Aventura.
Sandra Novillo.
Montador musical. Sergi Cotillas.
Direcció artística. Dolors Martínez.
Direcció. Guió i presentació.
Carles Porta.
Gràcies a tots els veus de Catalunya Radio.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus de Catalunya.
Gràcies a tots els veus.
Gràcies a tots els veus.
Gràcies a tots els veus.